

900

Les potes d'una au (ALDC, VI, 1465. Les potes d'una au)

Pota i l'intrús *pata* són els dos mots més estesos per a designar els 'membres d'una au que li serveixen per a aguantar el cos i per a caminar, córrer o saltar'. *Pota* (s. XIV), d'origen incert, podria procedir de *PAUTA, resultat d'un encreuament de *PATTA, possible onomatopeia del soroll de piafar o picar amb les potes, i PLAUTA (*f.* de PLAUTUS 'peu pla'); cf. oc. *plauto* 'petjada en el fang'; també oc. *pauta/pata*, fr. *patte*, cast. *pata*, al. *pfote*, port. ant. *pouta* 'grapa'; usat generalment en pl., *potes*, com *pates*, *comes*, *peus*. *Pata* és de procedència forana, que en ross. és un manlleu a l'oc. *pata* (cf. el der. *patut* en el sintagma *colom patut* de *Barrere 1745*), i en val., documentat en O. Pou (1575) i en els lexicògrafs val. com Sanelo (1802) i Escrig

(1851), ha estat projectat des de l'arag. i el murcianomanxec; der. dim. *patetes* 187.

Cama deriva del llat. vg. CAMBA, aplicat a persones i animals, amb antecedents preromans (cf. fr. *jambe*, it. *gamba*, compareu amb el der. cat. *gambada*). *Peu* prové del llat. PĒDEM (nominatiu PĒS), on ja s'aplicava tant a homes com a animals.

El mot genuí, *potes*, ocupa quasi tot el territori, tret del mall., que ha preferit *comes*, i del ross. i part del val., que han substituït el mot tradicional per *pates*. *Peus* se sent per alguns punts isolats illencs i peninsulars.

Pota és l'únic mot normatiu des del *DOrt*, 1917.

